

[Formanden.]18) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 145 af 30. Marts 1942 om midlertidig Fordeling og Regulering af Arbejde med senere Ændringer.

Mødet hævet Kl. 12¹⁰.

93de Møde.

Torsdag den 28. Marts Kl. 13³⁰.

Formanden: Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Strøm, for at han som Ordfører for Forslagsstillerne kan forelægge et anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Strøm): Jeg skal tillade mig paa Forslagsstillerne Vegne, som er V. Buhl, Hans Hedtoft, Alfred Andersen, Anders Andersen, Kai Jensen, Rasmus Hansen, M. K. Sørensen og Strøm, at forelægge *Forslag til Lov om Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler.*

I mange Aar — jeg tror vi begyndte allerede i Aaret 1933 — er der gennemført Love, hvorefter der er bevilget Penge til Kommunerne til Uddeling af Rabatkort til økonomisk daarligt stillede Medborgere. Det er Folk med store Forsørgerbyrder, det er Aldersrente- og Invaliderrentenydere, kronisk syge, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløshedskasser og dermed økonomiskigestillede samt Personer, der helt eller delvist modtager deres Underhold af det offentlige Forsørgelsesvæsen, som har nydt godt af denne Lovgivning. Disse Medborgere har modtaget Rabatkort til Hjælp til Indkøb af Kød, Flæsk, Mælk, Smør og Fisk, og Ordningen har været en betydelig Hjælp i mange Smaakaarsfolks Hjem.

Denne Lovgivning, der har været fortsat op igennem Aarene fra 1933, og hvert Aar er blevet gennemført med Tilslutning fra hele Rigsdagen, havde, tror jeg, hvert eneste af Rigsdagens Medlemmer sikkert regnet med ogsaa vilde blive foreslaaet forlænget af den højtærede Arbejds- og Socialminister i Aar. Jeg har vel hørt Rygter, der gik ud paa, at Regeringen ikke agtede at forlænge denne Lovgivning, men jeg havde regnet med, at disse Rygter, der for mig og mit Parti lød fuldkommen utrolige, intet havde paa sig. Imidlertid ser vi nu i Bladene, at den højtærede Arbejds- og Socialminister ikke agter at foreslaa denne Lovgivning, der altsaa hidtil har opnaaet fuldstændig Enighed her paa Rigsdagen, forlænget. Det vil altsaa sige, at de økonomisk allerdaarligst stillede Medborgere skal have en Nedskæring for et Aar paa 50 Mill. Kr. Det lyder saa fantastisk utroligt, at vi endnu vægrer os ved at tro herpaa; men da den højtærede Arbejds- og Socialminister altsaa har udtalt, at han ikke agter at foreslaa nogen saadan Lov, er det, at vi fra Forslagsstillerne Side gør det for at faa gennemført en Lovgivning, der viderefører Uddeling af Rabatkort til Indkøb af visse Levnedsmidler. Vi mener nemlig, at de samme Forhold, som har bevirket, at vi gennem Aarene har gennemført Love, der gav Kommunerne Mulighed for at uddele Rabatkort til økonomisk daarligt stillede Medborgere, stadig er til Stede. Vi kan ikke se, at der er gennemført nogen som helst Ændring i de Forhold, hvorunder de paagældende lever, der kan berettigede til at sige, at nu har Aldersrentenydere, nu har Invaliderrentenydere, de kronisk syge, de arbejdsløse o. s. v., alle de, der har faaet Rabatkort efter den hidtidige Ordning, faaet deres Forhold saaledes forbedret, at der ikke mere er Grundlag for at yde dem den Haandsrækning, som de har faaet gennem Aarene lige fra 1933. Vi kan ikke se, at der er gennemført saadanne Forbedringer — tværtimod.

Naar Regeringen ikke agter at foreslaa en Forlængelse af denne Lovgivning, kan vi derfor ikke betragte dette anderledes end som en direkte Nedskæring af de økonomisk daarligst stillede Levevilkaar med 50 Mill. Kr. Vi venter, at Regeringen besinder sig, og at Rigsdagens Partier enes om at videre-